

РЕШЕНИЕ

№ 1352

гр. София, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Калинка Илиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **24** по описа за **2023** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Клиър Лендинг“ АД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представявано от управителя Л. льо Пишу, срещу Решение № 3715/2022г. по нахд № 4800/2022г. по описа на СРС, НО, 12 - ти състав.

Със съдебното решение е потвърдено Наказателно постановление № 38 – 30/28.02.2022г., издадено от председателя на ДАНС, с което на „Клиър Лендинг“ АД на основание чл. 116, ал.1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 66, ал. 1 вр. чл. 11, ал.1, т. 1 вр. чл. 10, т. 4 от ЗМИП.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно и незаконосъобразно, както и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление. Поддържа се възражението, че управителят на санкционираното юридическо лице не владее български език в достатъчна степен, за да се гарантира правото му на участие и защита в административно наказателното производство. Счита, че не е извършено вмененото административно нарушение, тъй като изясняването на произхода на средствата като част от комплексната проверка по чл.10

от ЗМИП е задължително само в предвидените от закона случаи, които не се отнасят до чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП. Възразява срещу присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител Т. П., в писмен отговор на касационната жалба и в хода по същество на делото прави искане за оставяне на касационната жалба без уважение и за потвърждаване на обжалваното съдебно решение. Представя писмени бележки. Претендира разноски по списък, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева по чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Прокурор Д. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, а решението на СРС и наказателното постановление са правилни и законосъобразни.

Административен съд София – град, X касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил, че касаторът е финансова институция по смисъла на Закона за кредитните институции и задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП. При извършена проверка от служители на ДА“НС“ било установено, че „Клиър Лендинг“ АД на 28.10.2020г. е сключило договор за цесия със С. С. В., цесионер, посредством електронна платформа с адрес www.klearlending.com. По договора два пъти постъпили суми в размер на по 1000 лева, платени от В.. Въпреки установените делови отношения с цесионера, касаторът не провел процедура по изясняване на произхода на средствата му. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 66, ал.1 вр. чл. 11, ал.1, т.1 вр. чл.10, ал. 4 от ЗМИП. За установеното нарушение бил съставен АУАН и издадено НП, с което на „Клиър Лендинг“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, на основание чл. 116, ал.1, т. 3 от ЗМИП.

От правна страна съдът приел, че не са допуснати съществени нарушения на процедурата по съставяне на АУАН и издаване на НП, спазени са сроковете по чл.34, ал.2 и ал. 3 от ЗАНН, изискванията на чл. 42, ал. 1 и чл. 57 от ЗАНН. Изложил мотиви, че не е нарушено правото на защита от провеждане на производството на български език, защото дружеството е упражнило правото си на подаване на възражение срещу АУАН и на жалба срещу НП. Прието е че управителят владее български език в достатъчна степен, предвид собственоръчно вписаните от него възражения. По същество съдът приел, че вмененото административно нарушение е доказано, за „Клиър Лендинг“ АД е възникнало задължение да извърши проверка на произхода на средствата на С. С. В. със сключването на договора за цесия. Поради непредприемане на действия по чл. 66, ал.1 от ЗМИП по отношение на В. е извършено нарушение на чл. 66, ал.1 от ЗМИП. Санкцията е определена в минималния законоустановен размер. Настоящата касационна инстанция намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

Първоинстанционният съд е изяснил изложената по-горе фактическа обстановка след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съдът е изпълнил

служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи, съображенията, за които се възприемат изцяло от настоящата инстанция, която на основание чл. 221, ал. 2, изр. последно АПК препраща към тях.

Не е основателно възражението на касатора за нарушено право на защита в административнонаказателното производство поради провеждане на производството на български език. При проверката е присъствал и финансовия директор на дружеството - Б. И.. Отделно от това, представителят на търговското дружество е депозирал възражение срещу АУАН, саморъчно е написал трите си имена и адрес, подписал е лично АУАН, както и жалбата до Софийския районен съд, която е изготвена на български език. Касационната инстанция приема, че представляващият санкционираното търговско дружество е разбрал съдържанието на АУАН и НП в достатъчна степен, за да организира в пълен обем защита си. Още повече, че в случая привлеченият към административно наказателна отговорност е юридическо лице, регистрирано по българските закони, със съответни органи на управление. Изложеното обосновава извод, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато процесуално нарушение, което да бъде квалифицирано като съществено. Санкционираното търговско дружество не е лишено от разбиране в какво е обвинено и от правото му на защита, с което не е нарушен основен принцип в наказателното право по см. на чл. 15 от НПК. Административнонаказващият орган е предоставил процесуални средства, необходими за упражняване и защита на правата и засегнатите интереси на „Клиър лендинг“ АД.

Не е основателно и възражението, че не следва да се проверява произхода на средствата, съгласно чл. 10, т. 4 от ЗМИП. Мерките за комплексна проверка, така, както са описани в чл. 10, т. 1 – 5, включително и проверката на произхода на средствата са дължими в случай на установяване на делови отношения в т. ч. при откриване на сметка, когато с откриването на сметката се установяват делови взаимоотношения. По силата на §1, т. 3 от ДР на ЗМИП „делово взаимоотношение“ е стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по този закон и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност. В случая, с подписването на договора за цесия, който е без срок е установено делово взаимоотношение по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗМИП, което по силата на чл. 11, ал.1, т.1 от ЗМИП изисква извършване на комплексна проверка, включително и на произхода на средствата по реда на чл. 66, ал.1 или ал. 2 от ЗМИП. Такава проверка е извършена за част от клиентите инвеститори на дружеството, но не и за С. С. В.. Обосновано и законосъобразно съдът и административнонаказващият орган са приели, че е осъществен състава на нарушението по чл. 66, ал.1 от ЗМИП, за което е наложена санкцията по чл. 116, ал.1, т. 3 от ЗМИП.

Не е основателно възражението, че не следва да се присъжда юрисконсултско възнаграждение на ответника. Т. е дължимо на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от

ЗАНН в минимален размер по чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, правилно присъдено от СРС в размер от 150 лева при липса на възражение за прекомерност.

Юрисконсултско възнаграждение се дължи и за производството пред настоящата инстанция в размер на 150 лева по 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, при липса на възражение за прекомерност.

Така мотивиран, Административен съд София - град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3715/2022г. по нахд № 4800/2022г. по описа на СРС, НО, 12 - ти състав.

ОСЪЖДА „Клиър Лендинг“ АД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Л. льо Пишу да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ сума в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: